

Conclusies van de Coördinatie Commissie voor
Europese Integratie- en Associatieproblemen
van 7 januari 1975

=====

De Coördinatie Commissie heeft een ministeriële conferentie van de E.G. met de A.C.P. landen benevens een Raadszitting van de E.G. voorbereid, en daarbij de hierna te noemen onderwerpen behandeld:

- I. Onderhandelingen met landen in Afrika, de Caraïbische Zee en de Pacific van 13 en 14 januari 1975.
 - I.1. Algemeen
 - I.2. Preambule
 - I.3. Landbouwaanbod
 - I.4. Suiker
 - I.5. Ontheffing fiscale rechten en heffingen
 - I.6. Meestbegunstiging
 - I.7. Vrijwaringsclausule
 - I.8. Stabilisatiemechanisme
 - I.9. Mondiale grondstoffenovereenkomsten
 - I.10. Industriële samenwerking
 - I.11. Instellingen
 - I.12. Toetreding nieuwe Staten
 - I.13. Totale bedrag financiële steun
 - I.14. Verdeelsleutel
 - I.15. Deelneming A.C.P. in beheer en besluitvorming van de steun
 - I.16. De criteria van de selectie van projecten en programma's
 - I.17. De steun voor afhankelijke landen en Gebieden overzee (waaronder nog Suriname en de Nederlandse Antillen)
 - I.18. De Financieringsvormen voor de A.C.P. en L.G.O.

- II. Landbouwraad van 13 en 14 januari
 - II.1. Nieuwe Landbouwprijzen

De Coördinatie Commissie vestigt de bijzondere aandacht van de Ministerraad op de conclusies inzake het totale bedrag financiële steun voor de A.C.P. landen (I.13.) en de nieuwe landbouwprijzen (II.1.), waar de Ministerraad om een uitspraak wordt gevraagd.

Voor het overige wordt aan de Ministerraad in overweging gegeven met de conclusies akkoord te gaan.

I.1. Onderhandelingen met landen in Afrika, de Caraïbische Zee en de Pacific (A.C.P.)

De onderhandelingen zullen, naar de bedoeling van zowel de A.C.P. als de E.G.-landen, in een laatste ministeriële conferentie worden afgesloten. Deze conferentie zal op 13 en 14 januari a.s. te Brussel plaatsvinden.

De Nederlandse delegatie zal over de talrijke nog openstaande vraagstukken een standpunt moeten innemen en over enige bewegingsvrijheid dienen te beschikken met name gezien de noodzaak om, teneinde de onderhandelingen inderdaad tot een goed einde te kunnen brengen, de A.C.P. landen in hun wensen, waar mogelijk, nog verder tegemoet te komen.

Hieronder wordt op de meer belangrijke openstaande punten nader ingegaan:

I.2. Preambule

De Nederlandse voorkeur blijft uitgaan naar het kenmerken van de E.G.-A.C.P. relaties als inhoudende "une coopération plus étroite assurant plus de stabilité". Nu de A.C.P. op het E.G. aanbod, waar ook sprake was van een "permanence", enigszins afhoudend hebben gereageerd en de permanentie willen afzwakken, door b.v. "continuité" ervoor in de plaats te lezen, kan deze kwestie geen moeilijkheden meer opleveren.

I.3. Landbouwaanbod

De delegatie dient de nieuwe Commissievoorstellen af te wachten. Voor Nederland worden hier geen moeilijkheden verwacht.

I.4. Suiker

Op dit gebied zijn de onderhandelingen vastgelopen; nieuwe voorstellen moeten worden afgewacht met name op het gebied van de prijs in de af te sluiten lange termijn overeenkomsten.

I.5. Ontheffing fiscale rechten en heffingen

Het A.C.P. verzoek om naast vrijdom van douanerechten ook ontheffing te krijgen van fiscale rechten en heffingen kan niet worden ingewilligd.

I.6. Meestbegunstiging

Landere

De landen zullen elkaar meestbegunstiging op handelspolitiek gebied geven met de mogelijkheid van uitzonderingen voor de A.C.P.-landen voor zover het hun relaties met ontwikkelingslanden betreft. De E.G. en dus ook Nederland dienen vol te houden, dat deze meestbegunstiging niet alleen de invoer in, maar ook de uitvoer uit de A.C.P.landen betreft.

I.7. Vrijwaringsclausule

Nederland houdt een voorkeur voor vrijwaring alleen bij effectieve marktverstoring, zulks overeenkomstig de bepalingen van de bestaande conventie (Jaoendé II). Zeven Lid-Staten willen een hardere clausule, die ook de dreiging van marktverstoring betreft. De delegatie kan met een compromis akkoord gaan inhoudende een clausule langs de lijnen van art. XIX, par. 1)a) van het G.A.T.T. Bovendien kan een Franse wens worden ingewilligd om in de relatie met de (Franse) Departementen overzee wel vrijwaringsmaatregelen te voorzien bij dreigende marktverstoring.

I.8. Stabilisatiemechanisme

De A.C.P. landen wensen niet, dat terzake van de uitkeringen uit hoofde van het stabilisatiemechanisme, terugbetalingen kunnen worden voorzien. Voor Nederland is dit op zich aanvaardbaar. Een compromis cfm. het interne E.G. overleg te Kingston blijft mogelijk. Dit zou inhouden dat althans voor de minst ontwikkelde ontwikkelingslanden geen terugbetaling wordt voorzien.

De A.C.P. willen niet medewerken aan het opnemen in de conventie van in intern E.G.-overleg met name op Nederlandse en Duitse aandrang geformuleerde criteria voor de uitkeringen. Het ging ons hier in het bijzonder ook om de wenselijkheid dat bij de uitkeringen naast objectieve ook subjectieve criteria kunnen worden aangelegd met name het behoefte criterium. De delegatie heeft niet te insisteren op vermelding van deze criteria in de conventie, indien de A.C.P. dit blijven afwijzen. Wel dienen de criteria dan intern in de E.G. te worden vastgelegd, om te bereiken dat deze criteria toch worden aangelegd bij het uitkeringsbeleid van de Commissie en de beoordeling daarvan door de Lid-Staten.

I.9. Mondiale grondstoffenovereenkomsten

Ondanks eerdere afwijzing door de A.C.P.-landen (te Kingston) zou Nederland ernaar moeten blijven streven dat blijkens een verklaring A.C.P. en E.G. landen zullen medewerken aan mondiale oplossingen voor grondstoffenproblemen. Het stabilisatiemechanisme - dat iets anders dan een grondstoffenovereenkomst is - zal dergelijke oplossingen niet in de weg kunnen staan.

Indien een dergelijke verklaring - analoog aan de tekst waarover tussen de E.G.-landen reeds overeenstemming bestond - tot stand komt behoeft de E.G. niet verder te insisteren op consultaties met de A.C.P. met het oog op in internationale organisaties te bespreken economische vraagstukken. De A.C.P. wijzen dit immers eveneens af.

I.10. Industriële samenwerking

De E.G. dient te blijven streven naar een bepaling in de conventie, dat Europese investeringen in de A.C.P. op een "billijke en rechtvaardige" wijze zullen worden behandeld.

I.11. Instellingen

Indien de A.C.P. inderdaad het institutioneel mechanisme een lichtere naam willen geven b.v. "Ministeriële Conferentie" of "Samenwerkingsraad" in plaats van "Associatieraad" is dit voor Nederland geenszins een probleem. Hetzelfde geldt een evt. A.C.P. wens om niet meer van "associatie", maar alleen van "samenwerking" te spreken.

I.12. Toetreding nieuwe Staten

Nederland zou ermede kunnen instemmen, dat toetreding van nieuwe leden alleen geschiedt bij instemming van beide partijen. Wel dient dan de Nederlandse delegatie zich ervan te vergewissen dat de A.C.P. zullen instemmen met toetreding van Suriname en evt. de Nederlandse Antillen.

I.13. Totale bedrag financiële steun

De E.G. heeft in Kingston een aanbod gedaan inhoudende een verdrievoudiging van het huidige Europees Ontwikkelingsfonds (E.O.F.) Dit komt neer op ongeveer 3 miljard R.E. plus 400 miljoen R.E. uit de middelen van de Europese Investeringsbank (E.I.B.) voor alle steun van de E.G., ook voor de afhankelijke landen en gebieden.

De A.C.P. vragen 8 miljard R.E. en hebben onlangs in Dakar samen afgesproken deze eis te handhaven.

De posities van E.G. en A.C.P. liggen dus nog ver uit elkaar. Het is niet mogelijk voorbij te gaan aan de vraag, in hoeverre Nederland kan medewerken aan een verdere tegemoetkoming zijdens de E.G. in de laatste fase van het overleg, die nodig kan blijken om de onderhandelingen tot een goed einde te brengen.

Aan de Ministerraad wordt in het licht van het bovenstaande om een uitspraak gevraagd over het totale bedrag van de financiële steun.

I.14. Verdeelsleutel

Nederland kan akkoord gaan met het opvoeren van het ontwikkelingsfonds op de gewone E.G.-begroting (budgettisering). Dit is voor ons de beste oplossing. Indien dit niet gelukt kan ook worden ingestemd met een jaarlijks aan te passen B.N.P. sleutel. Tenslotte zou ook akkoord kunnen worden gegaan met een oplossing gebaseerd op een Deens voorstel nl. om in 1976 en 1977 uit te gaan van het "part relative" en budgettisering na 1.1.'78 met dien verstande dat Nederland ook voor 1976 en 1977 een oplossing zo dicht als mogelijk liggend bij budgettisering nastreeft.

Het Ministerie van Financiën zal voor de Ministerraad de consequenties voor Nederland berekenen van een totale steun als genoemd onder 13. bij verdeelsleutel als genoemd onder 14.

I.15. Deelneming A.C.P. in beheer en besluitvorming van de steun

Nederland zou, indien de verdere onderhandelingen en alsnog in die richting gaan, zich kunnen uitspreken voor verdere wijzigingen in de procedures van het EOF, die een grotere deelname van de ACP-landen aan het beheer en de besluitvorming mogelijk maken. Het wordt van belang geacht dat t.a.v. het beheer en de besluitvorming over de middelen van de EIB in dit opzicht zoveel mogelijk dezelfde regels zullen gelden als t.a.v. het beheer en de besluitvorming van het EOF.

I.16. De criteria voor de selectie van projecten en programma's

De Gemeenschap heeft aan de ACP-landen voorgesteld dat de projecten en programma's ten goede zouden behoren te komen aan alle lagen van de bevolking, "met name de minst bedeelde groepen" en dat ook die projecten de voorkeur verdienen waarbij de plaatselijke bevolking zoveel mogelijk kan worden ingeschakeld.

Door de ACP zijn deze criteria opgevat als een ongewenste bemoeienis van het EOF met hun eigen maatschappelijke situaties. Alle Lid-Staten met uitzondering van Nederland, hebben er thans mee ingestemd deze criteria niet meer expliciet in de Conventie te vermelden. In eerste instantie kan worden getracht de Britten en eventueel de Denen alsnog tot het Nederlandse standpunt over te halen. Mochten deze pogingen op niets uitlopen dan zou Nederland zich bij het standpunt van de andere E.G.-Lid-Staten en de ACP-landen moeten neerleggen.

I.17. De steun voor afhankelijke Landen en Gebieden overzee (L.G.O., waaronder nog Suriname en de Nederlandse Antillen)

Nederland zou in het overleg moeten streven naar een totale steun voor de L.G.O. ter grootte van 160 miljoen R.E. plus 20 miljoen uit de E.I.B. De steun voor de L.G.O. is overigens begrepen onder de totale steun, vermeld onder 13). Dit is meer dan het Commissievoorstel dat 30 à 20 miljoen R.E. mindervoorziet.

In het Nederlands streefbedrag van 160 miljoen R.E. plus 20 miljoen R.E. uit de E.I.B., dus 180 miljoen R.E., wordt gedacht aan 22,5 miljoen R.E. voor Suriname en de Antillen ieder afzonderlijk (was onder Jaocendé II 18 miljoen R.E.) plus een bedrag E.I.B. leningen in de orde van grootte van 3,5 à 4 miljoen R.E. voor ieder afzonderlijk. Het is van belang, dat evenals in 1970 de bedragen voor Suriname en de Antillen worden vastgelegd met name met het oog op het onafhankelijk worden van Suriname en eventueel de Nederlandse Antillen.

I.18. De financieringsvormen voor de A.C.P. en L.G.O.

In 1970 was er een 90-10 verhouding tussen het giften- en leningenaandeel van de totale steun.

De Commissie spreekt zich thans uit voor een percentage van 15 tot 20% voor de leningen. Dit is een bruikbare oriëntatie zowel voor A.C.P. als L.G.O.

Uit het E.O.F.

II. Landbouwraad van 13 en 14 januari 1975

II.1. Nieuwe landbouwprijzen

De Europese Commissie heeft eind november voorstellen ingediend inzake de landbouwprijzen voor het jaar 1975/76 en bepaalde daarmee samenhangende maatregelen.

Met de basis voor deze voorstellen heeft de E.G. Raad reeds ingestemd nl. om als grondslag te nemen de ontwikkeling van de produktiekosten in 1973 en 1974, indachtig evenwel de weerslag van de prijsbesluiten die reeds genomen zijn voor het seizoen 1974/75, alsmede andere factoren, zoals de situatie van de inkomens, van de landbouwmarkten en van de economie in het algemeen.

De voorstellen betreffen de prijzen voor granen, zetmeel, suiker, oliehoudende zaden, groente en fruit, melk, rundvlees en varkensvlees. De voorstellen lopen per produkt uiteen, maar komen neer op een gemiddelde prijsverhoging van 9 tot 10%.

De uiteenlopende ontwikkeling van de waarde van de munten van de verschillende Lid-Statens heeft in de landbouw geleid tot de invoering van een stelsel van monetaire compenserende bedragen (m.c.b.) voor de Benelux b.v. +2,76%. De Commissie stelt voor de prijsvaststelling 1975/76 te combineren met een verlaging van deze m.c.b., die voor b.v. de Benelux geheel zouden verdwijnen.

Dit betekent dat de prijsverhoging voor b.v. Nederland in guldens niet gemiddeld 9 tot 10%, maar 2,76% minder zou bedragen d.w.z. $6\frac{1}{4}$ tot $7\frac{1}{4}$ %.

De Coördinatie Commissie heeft de prijsvoorstellen besproken op basis van een nota van het Ministerie van Landbouw van 30.12.1974.

De prijsbesprekingen in de Raad zullen zeer moeizaam zijn, want de vraagstukken die aan de orde komen dragen een buitengewoon complex karakter. In de gehele E.G. hebben landbouw en tuinbouw met ernstige moeilijkheden te kampen.

De inflatie werkt in de verschillende Lid-Statens uiteenlopend door, hetgeen hiermede samenhangende wensen ook doet uiteenlopen. Tenslotte zullen de onzekere situatie inzake het Britse lidmaatschap en Britse verlangens op het gebied van de "Heronderhandeling" een complicerende factor zijn.

De Nederlandse delegatie zou om te beginnen in de Raad van 13 en 14 januari de Commissie in haar voorstellen kunnen steunen. Zo zal ook de ernst tot uitdrukking worden gebracht welke Nederland maakt met het beleid gericht op het terugdringen van de inflatie. Tegelijk kiest de delegatie dan positie tussen b.v. de B.R.D., die de Commissie voorstellen te hoog vindt, en b.v. Frankrijk, dat hogere prijzen dan de Commissie heeft voorgesteld, wenst. In een volgende onderhandelingsronde zal Nederland dan een bemiddelende rol kunnen spelen.

Te vrezen valt, dat de op zich juiste doelstelling van de Commissie om de monetaire compenserende bedragen af te breken, niet kan worden verwezenlijkt. Dit is een reden temeer om thans niet bij te dragen tot een prijsontwikkeling hoger dan de Commissie heeft voorgesteld. De financiële consequenties van hogere prijzen zijn trouwens niet bekend.

Op het gebied van het rundvlees zal de delegatie, zich dienen aan te sluiten bij de Commissievoorstellen met een slechts bescheiden prijsverhoging en een lichtere interventieregeling benevens een premiereregeling. Gezien de belangen van de ontwikkelingslanden en ook b.v. de uiteenzetting van de Australische MP Whitlam, dient de invoerstop voor rundvlees naar Nederlandse opvatting zo spoedig mogelijk, maar in ieder geval gedurende het eerste half jaar van 1975 te verdwijnen.

Voor suiker wordt de noodzaak van prijsverhoging onderkend. Deze moet echter niet zover gaan dat de produktiestijging in de E.G. zo groot wordt, dat de E.G. geen netto import positie meer inneemt. Met name de import van 1,4 miljoen ton suiker uit de A.C.P. landen dient mogelijk te blijven.

Aan de Ministerraad wordt gezien het belang van deze aangelegenheid gevraagd uitdrukkelijk in te stemmen met de hierboven weergegeven positie die de Nederlandse delegatie in het gesprek over de nieuwe landbouwprijzen voor 1975/76 in de Raad van 13 en 14 januari zou kunnen innemen.